

Nieuwsbrief INS Updates - Nummer 09, 2018

Nummer 9, 2018

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. G.P. van Hooft, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.I.J. Overgoor, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:1849](#) 01-05-2018

X/Property Group BV

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:1518](#) 10-04-2018

Vennootschap A/Vennootschap B

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:4978](#) 24-04-2018

Belbeley BV/ X

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:4699](#) 13-04-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:3015](#) 10-04-2018

Interlynx BV/X BV

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:2708](#) 22-02-2018

Verwiel q.q./Machinefabriek Gebr. X BV

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2013:11186](#) 14-08-2013

Reuser q.q./DGA)

RECHTSPRAAK

X/Property Group BV

Het hof bekrachtigt het vonnis van de voorzieningenrechter in de kortgedingprocedure. De cessieovereenkomst bepaalt dat bewijsstukken en executoriale titels moeten worden afgegeven. Dit moet X nakomen.

X heeft geld geleend aan Property Finance I en dit heeft Property Finance I geleend aan Property GmbH voor een investering in een flatgebouw. Property GmbH heeft voor deze vorderingen een hypotheekrecht gevestigd op het flatgebouw ten behoeve van X. X heeft haar vorderingen aan Property Group BV gecedeerd. Hierbij is onder andere bepaald dat zij alle originele bewijsstukken en executoriale titels met betrekking tot de vorderingen en het zekerheidsrecht afgeeft aan Property Group. Property Group vordert dat X de overeenkomst nakomt en alle originele stukken afgeeft. De voorzieningenrechter heeft deze vordering toegewezen.

X heeft dit vonnis onder andere aangevochten door te stellen dat de cessieovereenkomst één geheel vormt met de geldleningsovereenkomst. Deze laatste overeenkomst zou onvoldoende vast staan en onvoldoende kunnen worden bepaald. Daarom zou volgens X de grondslag aan de cessieovereenkomst komen te ontvallen. Er is echter naar het oordeel van het hof onvoldoende grond om niet van een vorderingsrecht van Property Group uit hoofde van de cessieovereenkomst uit te gaan. Ook stelt X dat zij de stukken niet meer heeft. De onmogelijkheid om de stukken te verschaffen is echter niet komen vast te staan.

H. Beni Driss, mei 2018

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 01-05-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:1849

Zaaknummer: 200.204.572_01

Rechters: J.A.M. van Schaik-Veltman, J.I.M.W. Bartelds en A.C. Metzelaar

Advocaten: M. de Boorder en G.A. Soebhag

RECHTSPRAAK

Belbeley BV/ X

Afwijzing verzoek tot faillietverklaring vanwege ontbreken pluraliteit.

Belbeley BV heeft een onbetaald gebleven vordering op X BV. Belbeley heeft het faillissement van X aangevraagd en een vordering van een derde als steunvordering aangevoerd. Zij baseert zich op de jaarrekening van 2017. X heeft echter gesteld en bewezen dat de steunvordering is kwijtgescholden.

H. Beni Driss, mei 2018

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 24-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:4978

Zaaknummer: FT RK 18/607

Rechters: G.H.M. Smelt

Advocaten: W.T. Broer en J.P. Hellinga

Wetsartikelen: 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

Vennootschap A/Vennootschap B

Bij vestiging van een stil pandrecht op vorderingen op naam, waarbij de te verpanden vorderingen expliciet worden vermeld op een lijst, is de lijst leidend. De bij dagvaarding ingestelde vorderingen zijn daarom niet rechtsgeldig verpand.

In dit geding gaat het om de vraag of een bepaalde vordering rechtsgeldig is verpand. In 2010 is een stampandakte opgesteld tussen C als pandgever en B als pandnemer, waarin de gehele bedrijfsuitrusting en alle (toekomstige) vorderingen op derden zijn verpand.

Eind 2013 heeft C A gedagvaard tot betaling van verschillende bedragen. In 2014 is er een nieuwe pandakte tussen C en B opgesteld, waarin specifieke vorderingen worden verpand die zijn vermeld op 155 gewaarmerkte pagina's. In deze specificatie zijn facturen vermeld, maar niet de bij dagvaarding ingestelde vordering op A. Vennootschap C is inmiddels gefailleerd.

In de onderhavige procedure vordert B onder meer en voor zover van belang betaling van € 13.500 door A wegens de door C in opdracht van A verrichte werkzaamheden, welke vordering van C op A aan B is verpand. A heeft als verweer aangevoerd dat de vordering van C niet aan B is verpand.

De rechtbank heeft in eerste aanleg geoordeeld dat de vordering van C op A rechtsgeldig is verpand aan B. Op grond hiervan heeft de rechtbank de vordering van B tot betaling van € 13.500 toegewezen.

A heeft vier grieven aangevoerd, die concluderen tot vernietiging van het beroepen vonnis en het alsnog afwijzen van de vorderingen van B. Volgens A heeft de rechtbank ten onrechte beslist dat de betreffende vordering van C op A is verpand aan B, aangezien deze vordering niet is opgenomen in de pandakte.

Het hof oordeelt dat bij vestiging van een stil pandrecht op vorderingen op naam waarbij de te verpanden vorderingen expliciet worden vermeld op een lijst, zoals in dit geval, de lijst leidend is. De vorderingen van C op A komen niet voor op de lijst, waardoor de vorderingen niet zijn

verpand. Van een generieke of algemene omschrijving van vorderingen van C op A is ook geen sprake. Evenmin kan de door B genoemde 'verpandingssystematiek' leiden tot een geldige verpanding. De eerdere stampandakte bevat slechts een verbintenis van C om alle vorderingen te verpanden. Ook uit de artikelen 4.10 en 4.11 uit de akte volgen slechts verplichtingen, niet werkelijke verpandingen. Dat het de bedoeling van C en A zou zijn geweest om ook de in dit geding relevante vorderingen te verpanden, is, nu de vorderingen niet op de lijst voorkomen, niet relevant.

F. van der Voort, mei 2018

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 10-04-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:1518

Zaaknummer: 200.206.322_01

Rechters: O.G.H. Milar, L.S. Frakes en D.W. Giltay Veth

Advocaten: M. Littooi en I.J.A.J. Hanssen

Wetsartikelen: 3:94 lid 3 BW en 3:236 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Verwiel q.q./Machinefabriek Gebr. X BV

***Vordering curator tot betaling van door de machinefabriek erkende
geldsom, beroep op verrekening en opschorting faalt.***

De gedaagde machinefabriek is een in december 2016 opgerichte vennootschap, waaraan SKB in dezelfde maand machines heeft verkocht en geleverd. In juni 2017 heeft de machinefabriek een order van een klant van SKB, Stinis, overgenomen. SKB heeft hiervoor aan de machinefabriek een bedrag gefactureerd. Kort daarna is aan SKB surseance van betaling verleend, en vijf dagen later wordt zij in staat van faillissement verklaard.

In dit geding gaat het om een geschil tussen de machinefabriek en de curator van SKB met betrekking tot de betalingen die volgen uit de overeenkomsten tot overname van machines en tot overname van de order van Stinis. De curator heeft ten laste van de machinefabriek beslag gelegd en thans is een bodemprocedure aanhangig, waarin de curator een incidentele vordering tot het treffen van een voorlopige voorziening heeft ingediend. De curator vordert een geldbedrag, de machinefabriek vordert onder meer opheffing van de gelegde beslagen.

Het niet-ontvankelijkheidsverweer van de machinefabriek wordt verworpen. Op zich is juist dat de vordering die voorligt ook is ingesteld in de bodemprocedure en in het in die bodemprocedure ingediende incident. In deze situatie staat echter het feit dat de vorderingen reeds ter beoordeling aan een andere rechter zijn voorgelegd naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet in de weg aan de ontvankelijkheid van de curator in het kort geding.

Het is volgens de voorzieningenrechter aannemelijk dat de bodemrechter tot het oordeel zal komen dat de geldvordering dient te worden toegewezen. Er is in feite sprake van een erkende geldvordering, gezien de bewoordingen van de machinefabriek in de door haar overlegde conclusie van antwoord in de bodemprocedure en een eerdere brief aan de Rechtbank Rotterdam.

De machinefabriek heeft verder als verweer tegen de vordering aangevoerd een recht op verrekening en opschorting te hebben. De vordering waarmee de machinefabriek meent te kunnen verrekenen betreft een mogelijke vordering als gevolg van de mogelijke vernietiging

van de overeenkomst door de curator. De curator heeft ter zitting toegelicht dat door hem onderzocht wordt of er sprake is van paulianeus handelen. Gelet op de omvang en de voortgang van het onderzoek, wenst de curator nog geen definitieve beslissing over het al dan niet vernietigen van de overeenkomst(en) in te nemen. In dit kort geding zal niet worden aangenomen dat de vordering niet toewijsbaar is wegens de gepretendeerde tegenvordering.

Voor zover de machinefabriek zich beroept op een opschortingsrecht, omdat de curator niet wil verklaren dat hij de met de machinefabriek gesloten overeenkomst niet zal vernietigen, wordt dit verweer verworpen. Het onderzoek naar de gang van zaken in de periode voorafgaand aan het faillissement van SKB is nog aan de gang, en de machinefabriek heeft niet gemotiveerd en onderbouwd waarom op de curator op dit moment een verplichting zou rusten toe te zeggen dat hij niet tot vernietiging van de overeenkomst(en) zal overgaan. Aangezien niet kan worden aangenomen dat sprake is van een verplichting jegens de machinefabriek waaraan de curator zou moeten voldoen, kan geen sprake zijn van een opschortingsrecht dat kan worden ingeroepen tegen de curator.

Concluderend is de voorzieningenrechter van oordeel dat de vordering dient te worden toegewezen en verklaart hij het vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

F. van der Voort, mei 2018

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 22-02-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:2708

Zaaknummer: C/10/541959 / KG ZA 17-1403

Rechters: A.F.L. Geerdes

Advocaten: P.A. Kerkhof en S.G.A. van der Horst

Wetsartikelen: 53 Fw en 68 Fw

RECHTSPRAAK

Interlynx BV/X BV

Interlynx BV verzoekt faillietverklaring van de door middel van turboliquidatie opgeheven X BV. Verzoek wordt afgewezen vanwege ontbreken van pluraliteit van schuldeisers.

X BV is ontbonden en wegens gebrek aan baten opgehouden te bestaan (art. 2:19 lid 4 BW). De vennootschap had tijdens de ontbinding echter nog baten, namelijk een btw-teruggave en een vpb-teruggave. Interlynx BV heeft een vordering op X en heeft het faillissement van X verzocht. Dit kan in een situatie als deze worden uitgesproken en de bv moet dan geacht worden ter afwikkeling van het faillissement te zijn blijven bestaan (NJ 1995, 579). Hiervoor is vereist dat summierlijk blijkt van een bate. Daarnaast moet summierlijk blijken van pluraliteit van schuldeisers. Het laatste is echter niet komen vast te staan, aangezien de vordering die een derde zou hebben, is kwijtgescholden.

Hoewel niet is voldaan aan het pluraliteitsvereiste kan het faillissement worden uitgesproken volgens Interlynx. Zij stelt dat als de vereffening wel had plaatsgevonden, de vereffenaar krachtens artikel 2:23a e.v. BW het faillissement van X had moeten aanvragen omdat de schulden de baten overtreffen. In dat geval zou een curator de betaling die kort voor de ontbinding heeft plaatsgevonden door middel van artikel 47 Fw vernietigen, waardoor de vordering van deze derde weer zou openvallen. De rechtbank oordeelt dat deze, niet nader gepreciseerde, vordering van een derde op X een toekomstige vordering is die niet tot steunvordering kan dienen. Het is immers onvoldoende zeker dat de vordering daadwerkelijk zal ontstaan.

H. Beni Driss, april 2018

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 10-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:3015

Zaaknummer: C/10/545638 / FT RK 18/89

Rechters: W.J. Roos-van Toor

Advocaten: P.C.M. Ouwers en L.P. Quist

Wetsartikelen: 2:19 BW, 2:23a BW, 2:23c BW en 6 Fw

RECHTSPRAAK

Verzet tegen faillietverklaring door curator (pro se). Door niet voor ontbinding van de vennootschap ex artikel 2:19 BW te kiezen, maar voor eigen aangifte faillissement, is de curator in de positie gebracht dat hij werkzaamheden moet uitvoeren zonder dat daar een vergoeding tegenover staat. Aan deze keuze ligt geen gerechtvaardigd belang ten grondslag waardoor sprake is van misbruik van bevoegdheid. Het faillissement wordt vernietigd.

De curator in het faillissement van Den Haag Holding BV heeft (pro se) een verzoekschrift ingediend strekkende tot vernietiging van het faillissementsvonnis van Den Haag Holding BV. De rechtbank verklaart het verzet gegrond en vernietigt het faillissement.

De rechtbank overweegt dat voor het slagen van het verzet is vereist dat de faillissementsaanvraag is aan te merken als misbruik van bevoegdheid. Daarvan kan sprake zijn indien degene die het faillissement aanvraagt, op het moment van de aanvraag weet dan wel behoort te weten dat de boedel leeg is en geen voldoende gerechtvaardigd belang bij de aanvraag heeft, eventueel mede in verband met voor hem beschikbare alternatieven. Een voldoende gerechtvaardigd belang kan zijn om de ontbinding van de rechtspersoon te bewerkstelligen.

De rechtbank overweegt dat Den Haag Holding BV geen te vereffenen vermogen heeft en dat gesteld noch gebleken is dat hier verandering in zal (kunnen) komen. Tijdens de zitting heeft Den Haag Holding BV erkend dat haar ten tijde van het doen van de eigen aangifte bekend was dat er sprake was van een lege boedel. Het eigen faillissement was aangevraagd op advies van haar advocaat en accountant.

De rechtbank concludeert op basis van het voorgaande het volgende. Door niet voor ontbinding van de vennootschap ex artikel 2:19 BW te kiezen, maar voor eigen aangifte faillissement, is de curator in de positie gebracht dat hij werkzaamheden moet uitvoeren zonder dat daar een vergoeding tegenover staat. Aan deze keuze ligt volgens de rechtbank geen gerechtvaardigd belang ten grondslag, hetgeen meebrengt dat sprake is van misbruik van

bevoegdheid. Het verzoek van de curator wordt dan ook toegewezen en het faillissement wordt vernietigd.

J.C.L. Verheijden, april 2018

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 13-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:4699

Zaaknummer: C/09/18/101 F

Rechters: A.M.H. van der Poort-Schoenmakers

Advocaten: M.J.M. Hemmes

Wetsartikelen: 10 Fw

RECHTSPRAAK

Reuser q.q./DGA)

Vennootschap zet bouwproject van DGA voort. De curator stelt onder andere dat sprake is van bestuurdersaansprakelijkheid en paulianeus handelen. Alle vorderingen zijn afgewezen.

De DGA van twee bv's heeft percelen gekocht waarop hij een bouwproject is gestart. Een van zijn vennootschappen is met een derde overeengekomen dat deze de bouw zou voorbereiden en begeleiden. Aan zijn andere vennootschap, IKB BV heeft de DGA de bouwvergunning en de architectontwerpen in bruikleen gegeven. Op de kavels zijn woningen gebouwd. Eén woning werd voor de DGA zelf gebouwd. De andere kavels zijn door IKB verkocht en geleverd. De kopers hadden klachten bij de oplevering van de woningen en er is tegen IKB met succes geprocedeerd bij de Raad van Arbitrage. Vervolgens is IKB in 2011 op eigen aangifte failliet verklaard. In 2004 had IKB een positief eigen vermogen, maar vanaf 2005 is dit gedaald tot een negatief saldo (min € 381.109).

De curator stelt dat de DGA aansprakelijk zou zijn op grond van artikel 6:162 BW en dat hij paulianeus gehandeld zou hebben door het project over te dragen aan IKB (art. 3:45 BW). Daarnaast beroept de curator zich op artikel 2:9 BW, schending van de statuten en doeloverschrijding.

Ten aanzien van de pauliana is onder andere geoordeeld dat een deel van de overname niet benadelend was voor schuldeisers. Voor het gedeelte dat wel benadelend was, stelt de rechtbank vast dat geen sprake was van wetenschap van die benadeling omdat niet zonder meer kan worden geconcludeerd dat de DGA en IKB ten tijde van de overname hadden behoren te beseffen dat het project verliesgevend zou zijn en dat (toekomstige) schuldeisers van IKB daardoor zouden worden benadeeld. Hiermee staat ook vast dat de DGA niet onrechtmatig heeft gehandeld.

Daarnaast gaat een beroep op de Beklamel-norm niet op; ten tijde van de verkoop van de woningen was de financiële positie immers nog niet zo slecht dat de DGA handelend namens IKB wist of redelijkerwijs behoorde te weten dat IKB jegens de kopers niet aan haar verplichtingen zou kunnen voldoen en geen verhaal zou bieden. De DGA kan geen persoonlijk

ernstig verwijt worden gemaakt. Hij heeft een woning voor zichzelf laten bouwen door IKB, waarbij de aanneemsom lager was dan voor de andere woningen, maar dit heeft de DGA kunnen verklaren. Hij heeft namelijk alleen het nodige laten doen en zou zelf de resterende werkzaamheden verrichten.

H. Beni Driss, april 2018

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 14-08-2013

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2013:11186

Zaaknummer: C-09-414101 - HA ZA 12-271

Rechters: Von Maltzahn

Advocaten: J.A.M. Reuser en S.D.W. Gratama

Wetsartikelen: 3:45 BW, 2:9 BW en 6:162 BW